

СЛУЖБА ОБЩИ

МЧНЦВ ЕДИНОЙ.

Вечера, на Где возвзвах, стихиры, гласъ д.

Подобенъ: Іакъ добла:

Абѣтва добротами * һ мѣчнїй кровьми, * дѣшь твою оукрасивши мчнци
славнаѧ, **Имкъ**, * вѣчнисѧ єснъ создавшемъ, * сохраниющемъ тѧ непадениъ
во вѣкъ истиини, * ѿ сеѧ ликовствѹщи изъ вѣнчаны архагглъ һ агглъ, *
аѣлъ же һ прѣѡкъ, * һ мѣченникъ ликостоѧнїи веҳвальнаѧ.

И къ колесамъ привлазаѧма, * һ звѣрьми растерзаѧма, * һ Огнѣмъ һ
водою ѿбогтишни * твои помыслы бѣтвенныи мъхомъ, * тьмы
начальника, * течнїи кроѣньяи мѣжески оудавиля єснъ, * һ востекла єснъ къ
разумыи мъхъ чертогамъ, * вѣно женихъ твоемъ дѣо приносши страданіе.

Женихъ христъ кроѣю * ѿстѣшисѧ преҳвальнаѧ, * твою кроѣю оукрасила
єснъ плотику ѿдѣждъ. * тѣмже ѿбою про свѣтиши сѧ преҳвальнаѧ, **Имкъ**, *
свѣтлагѡ сподобиласѧ єснъ чертога єгѡ: * єгоже моли, * ѿ тли һ еѣдъ
и звѣнитисѧ, * вѣрою твориши мъхъ веѫтию память твою.

Слава, һ нынѣ, бѣородиценъ гласъ д:

Іакъ мѣтвъ неѹсыплющю, һ мольбъ пребываниющю, һмѣши преѣтла ко
гдъ, напасти оупи, һ болны оукроти ѿкаиниа моеѧ дѣши, һ въ скорби
сѹщее сеѧдце мое оутѣши ѿтроковицѧ, молю тѧ, һ ѿблгодати оумъ моя,
іакъ да достойни тѧ прославлю.

Крѣтобѣородиценъ: Ігнца һ пастыра тѧ на дреѣвѣ іакъ виѣдѣ ՚гнца,
рѹждшаѧ руидаше, һ мѣрски теѣвѣ вѣщаши: сїе вожелѣнне, какъ на дреѣвѣ
крѣтиѣмъ повѣшенъ єснъ долготерпѣливе; какъ рѣцѣ һ нозѣ твои, слобе,
привоздиши сѧ ѿ вѣззакониихъ, һ кроѣ твою ՚злїлъ єснъ вѣко;

Аще ՚матъ самогласенъ, Слава, гласъ 5.

Одеснъ спса предстѧ дѣла, һ спрѣтотерпнца һ мчнца, **Имкъ**, ѿдѣланы
добродѣтельми, непобѣждена, һ предкрайшена єлѣемъ чистоты, һ кроѣю
страданія, һ вопиющи къ немъ радостни, сѣвшъ держави: въ воню мур
твоегѡ текохъ, христѣ еже, іакъ оукрасиши твою любови ѿзъ, не ѿлѹчи
мене, женишѣ иѣнии. тоѧ мѣтвами иизпослѣ наਮъ, веенльне спсе, мѣтн
твоѧ.

И нынѣ, вѣрѣнїи гласъ ѿ:

Инкто же притекаѧ къ тебѣ, посрѣмленъ ѿ тебѣ нѣходитъ прѣѣтъ ала бѣже дѣо: но прости тъ благодати, и пріемлетъ да рование къ полезномъ прошению.

Крестобогородиенъ: Прѣѣтъ ала, іакѡ видаѣ тѣ на крестъ вислаша, рѣдайющи волиаше мѣреи: сїе моя и вѣже моя, сладкое моѣ чадо, іакѡ терпнши страданію;

Ище прѣзднѣи изъ полюелѣемъ, вѣрѣнїи висѣрѣи гласъ ѿ:

Кто тебѣ не оубѣжидъ, престаѧ дѣо; * кто ли не воспоетъ твоегѡ прѣѣтъ ала; * беззлѣтии во ѿцѣ возвѣльви и изъ единороднаго, * тойже ѿ тебѣ чтилъ проиде, * неизречении волошися, * естествоомъ вѣзъ сїи, * и естествоомъ бызвъ члвѣкъ наꙗ ради, * не во двою лица раздѣлѣмыи, * но во двою естествоѣ неслѣтии познаемыи. * тогдѣ моли, чтила, всебѣженаѧ, * помиловатися душамъ нашымъ.

Входъ. Прокименъ днѣ.

Чтениѧ мѣничила.

Прѣочества исканиа чтениє (глава 1).

Іакѡ глаголетъ гдѣ: вси языцы собрашаѧ вѣщіе, и сберѣтия кнѧзни ѿ нїхъ. кто возвѣститъ илъ въ нїхъ, илъ іаже ѿ начала, кто съшана сотворитъ вѣмъ; да приведетъ свидѣтельни съодѣ, и оправдатъ, и да оубѣшатъ, и да рекетъ истина. будите ми свидѣтельни, и азъ свидѣтель, глаголетъ гдѣ вѣзъ, и опроки егѡже извѣрхъ, да познаете и вѣрите ми, и разумѣте, іакѡ азъ есмь: прѣжде мене не бысть нїзъ вѣзъ, и по мнѣ не будетъ. азъ есмь вѣзъ, и не бысть ради мене спасаль. азъ возвѣститъ нїхъ, и спохъ, оунинчножніхъ, и не ебѣ въ вѣзъ чуди. Вѣли мнѣ свидѣтельни, и азъ гдѣ вѣзъ, и еши ѿ начала азъ есмь: и не бысть ѿ ради моихъ извѣвлальн. сотворю, и кто ѿ вѣрати тѣ; ище глаголетъ гдѣ вѣзъ, извѣвлальн вѣзъ спаси илъевъ.

Прѣмѣдрости голомондыи чтениє (глава 2).

Прѣныихъ душы въ радиѣ вѣжеи, и не прикоснетъ ихъ мѣка. Непущеванн быша во очесбехъ везмыихъ оумрети, и вмѣниѧ озлобленіе нѣхъ. И еже ѿ шести сокрѣшенню, очи же сѣть въ мѣре. Ибо предъ лицемъ

человеческимъ ѿщѣ нъ мѣкѣ прїмѣтѣ, оѹпованіе нъхъ бе земертилъ нѣсполнено. Нъ вмѣлѣ на кѣзаннъ бывшѣ, велікими бѣгодѣтельствованнъ бѣдѣтѣ, тѣкѡ бѣгъ нѣскѹи лѣ, нъ ѿбрѣтѣ нъхъ досгшайны се бѣ. тѣкѡ злато въ горнѣлѣ нѣскѹи нъхъ, нъ тѣкѡ вспомѣдѣ жертьвенное прїлѣтѣ лѣ. Нъ во врѣмѧ посѣщенія нъхъ возїлѹтѣ: нъ тѣкѡ нѣскры по стѣблѣ потекѣтѣ: Сѣдатѣ тѣзыкѡмъ, нъ ѿбладающѣ людьми, нъ воцѣрѣтѣ гдѣ въ нѣхъ во вѣки. Надѣюющіяся на нѣ разѣмѣютѣ нѣстинѣ, нъ вѣрнѣи въ любви преебѣдѣтѣ ємѣ: Тѣкѡ бѣгодать нѣмѣть въ прѣбывихъ єгѡ, нъ посѣщеніе во нѣзбераниыхъ єгѡ.

Прѣмѣдрогти голомѡновы чтеніе (главы є и 5).

Прѣведницы во вѣки живѣтѣ, нъ въ гдѣ мѣдѣлъ нъхъ, нъ попеченіе нъхъ оѹ бышилагѡ. Сегѡ рѣди прїмѣтѣ цѣтвѣ бѣголѣпїлъ, нъ вѣнѣцъ доброѣты ѿ рѣкѣ гдѣнн, залѣ деснѣцю покрыетѣ лѣ, нъ мышцею защищитѣ нъхъ. Прїмѣтѣ вспомѣрѣжїе рѣніе сбоѣ, нъ во ѿрѣжнѣтѣ тварь въ мѣсть врагѡмъ. Шелечеющѧ въ бронѣ прѣвѣты, нъ возложитѣ шлемъ, сѣдѣ нѣлициемѣренъ. Прїмѣтѣ ѿнѣтѣ непобѣдимыи преподобїе: Пошестриѣ же напрасныи гнѣвъ во ѿрѣжїе: споборетѣ же изъ нѣмъ мѣрѣ на бѣзѣмылъ. Пойдѣтѣ праволѣчныи сѣтрѣлы мѡлнїнны, нъ тѣкѡ ѿ бѣгокрѣгла лѣка ѿблакѡвъ, на намѣреніе, полетѣтѣ. Нъ ѿ каменомѣтныи тѣрости нѣсполнъ падѣтѣ грады, вознегодѣтѣ на нѣхъ водѣ морскѣлъ, рѣки же потоплѣтѣ лѣ на гло. Сопротивъ стаинетѣ нѣмъ дѣхъ сѣлы нъ тѣкѡ вѣхорѣ развѣтѣ нъхъ, нъ ѿпѣтишнѣтѣ всю землю бѣзѣаконїе: нъ ѿлодѣйство превратнѣтѣ престолы сѣльныихъ. Слышите оѹбо царїе, нъ разѣмѣйтѣ, на вѣкнитѣ сѣдѣнѣ концѣвъ землѣ. Виѣшиятѣ державїи множества, нъ гордлїиющѧ ѿ зыкѡвъ, тѣкѡ данѣ єсть ѿ гдѣ держава вѣмъ нѣмла ѿ вѣшилагѡ.

На ст҃ихѣиѣ ст҃ихы, гласъ д:

Подобенъ: Тѣкѡ дѣблѣ:

Изчнѣтельскомѣ шатанїю * нъ на гломѣ сѣровѣтѣ, * помысломъ сѣпротивъльшиасъ мѣжемѣдренна, * бѣдѣшихъ предвѣдающи на слажденіе єгомѣдренна, * пребывающее прѣсно въ вѣки неподвѣжнѣ: * єже нѣ полѣчна єи, * ѿ землѣ преставльшиасъ къ чертогамъ нѣнымъ, * нѣ лѣкѣ неразборимомѣ, слѣвна.

Стіхъ: А́нвенъ бѣзъ бо сѣ́хъ сио́хъ, * бѣзъ інлѣвъ.

Цртвїлъ бѣголѣпїе, * һ добротѣ краинѹ відѣти сподобилася ےсї * женихъ твоегѡ ҳртѧ * оўкрадашеніа рѣнами твѣрдагѡ твоегѡ спраданїѧ, * һ источникъ бѣгнхъ, * дистоинѡ приблѣжилася ےсї. * ѿнѹдѣ же бѣгтвеннагѡ веселїа плодъ * богатиѡ прїлла ےсї бѣженнаѧ, * һ безмертнѹ слава.

Стіхъ: Въ црквиахъ бѣгословните бга, * гда ѿ источникъ інлѣвыхъ.

Ни һго работное, * ни слабость женишка, * ни гладь, ни рѣны запаша тѣ * мчнчестѣй твѣрдости оўподобнтиѧ всеславнаѧ, * оўсердіемъ дышн мѣки претерпѣла ےсї. * ѿнѹдѣ же полѹчила ےсї нѣній чертогъ, * һ вѣнцемъ бѣгодати оўкраданїѧ ےсї, * предстоящи знаждителю твоемъ.

Слѣва, гласъ ے:

Дѣтва твоегѡ красоты вострогѣ цѣль славы ҳртосъ, ՚акѡ непорочнѹ тѣ небѣстѣ сеbe ѿбрѣхн, совокуплѣнїемъ неплѣнныимъ: ՚бо болею своею подавъ добротѣ твоей сілѣ, на враги же ՚и страсти неповѣдимѹ показѧ, претерпѣвшѹ рѣны гѡрыкїѧ, ՚и мѣки смиришыѧ, ѿгѹбымъ вѣнцемъ оўвалазѣ тѣ, ՚и постѣни ѿдеснѹ сеbe ՚акѡ црнцѹ испещренѹ. тогѡ моли мчнци чгнѧл ՚и многострадальнаѧ, ՚мкъ, пѣвцемъ твоимъ спасенїе ՚и жизнь податьи, ՚и вѣлию мѣтъ.

И нынѣ, бѣгороднченъ гласъ ے:

Бѣженъ тѣ, ՚и дѣо, ՚и славимъ тѣ вѣрнїи по доль, градъ непоколебимыи, стѣнѹ нєшборнѹ, твѣрдѹ предстательницѹ, ՚и прибѣжнише дышъ нашихъ.

Крѣтобѣгороднченъ: Зрлщи дреѣле ՚гнца своею, дѣа ՚и всебѣженнаѧ ՚отроковица на крѣзъ возвѣженна, вопїлше слезлши: оўбы миѣ, сїе моя, ՚акѡ оўмираешн, бѣзъ сїи ےستѣвомъ безмертненъ;

Ище ли праѣнѹешн изъ полїелеемъ, глаголи бѣгороднченъ: всиѣнъ гласъ ے:

Храмъ ՚и дверь ےсї, * палата ՚и прѣтоль цркви, дѣо всенѣтнѧ, * ՚иоже ՚избѣнтель моя, ҳртосъ гдѣ, * во тѣмѣ спаѣшиъ ՚акѡса, * ՚иинци сїи праѣды, * про свѣтнти ходѧ, ՚аже со здѣ по ѿбраӡѹ своемѹ рѣкою своею. * тѣмже, всепѣтлаѧ, ՚акѡ мѣрие дерзновенїе къ немѹ спаживша, * непрестанно моли спасиѧ дышамъ нашимъ.

Тропарь во оұстáвѣ.

Аще ли нѣсть оұстáва, глаголи сеи тропарь, гласъ д:

Агница твоѧ інсе, ымка, зове́тъ вѣли́мъ гла́сомъ: тебѣ же нишь моя люблю, и тебѣ ищущи спрадальчествію и спаси́нію, и спогре́блю крѣпѣнію твоемъ, и спра́жда́въ тебѣ ради, яко да цѣпвію въ тебѣ, и оуми́раю за тѧ, да и жи́въ съ тобою: но яко же ртвію непорочнію прѣимѣ мя съ любовью пожершвію тебѣ, тоѧ мѣтвами, яко мѣтви, искѣ дѣши наша.

Слáва, и нынѣ, егоро́днченъ, иль крѣтоегоро́днченъ.

На ѿгурені,
На Бг҃з г҃дь, трапаръ тойже.
По й-й кадимѣ сѣдаленъ, гласъ є.
Подобенъ: Собесначальное:

Благочестию поработившися ведержителю, блочестивомъ же мучителю не поработилася єснъ чтиамъ, но претерпѣла єснъ твердо тѣмное заключеніе, и рани разжженіе, и преставилася єснъ къ Ег҃у, Егомудрал мѣнци, ймикъ, молися ѿ насъ совершающиихъ память твою. (Дважды.)

Слава, и наинѣ, Егородиченъ гласъ є:

Теплая предстательница и непобедимая, огнованіе низвѣстное и непостижимое, стѣно и покровъ и пристанище прибегающиихъ къ тебѣ приснодѣо чтиамъ, сна твоего и Ега молнико агглы огмиреніе дать мѣръ, и спасеніе, и велию мѣсть.

По й-й кадимѣ сѣдаленъ, гласъ ѹ.

Подобенъ: Гробъ твой:

Мучений Огнь, даю росою погасила єснъ чтиамъ, и къ сѣятъ преставилася єснъ Ежтвенномъ и Невещественномъ, и по кончины близениѣ источающи ищущему капли, ймикъ, огставляющи разжженіе страданіе, силою дхобною. (Дважды.)

Слава, и наинѣ, Егородиченъ гласъ ѹ:

Млтвы твои рѣз прѣними вѣте, и низбѣви насъ ѿ всакїя вѣды, икѡ рождшася христы икона, и збѣвнителю душа наша.

По Хвалите имѧ гдѣ:

Прѣкв: Величаемъ тѣ отрѣтии христова, ймикъ, и чтѣмъ чтиамъ страданіе твоѣ, єже за христа претерпѣла єснъ.

Шаломъ низбраний: Егъ наимъ привѣжище и сила, помощникъ въ скорбехъ ѿбрѣтишихъ наѣ сѣла.

По полъелѣн, сѣдѣленъ, глѣсъ дъ;

Подобенъ: Воздесыи́ся на крѣпъ:

Пришедшю христу вѣлею, и оукрасиша добротѣтельни сердце, бѣголѣпни
вспоми́з, и мікъ, вѣрныихъ множество: та бо пофамъ мѣчительни
дѣрзости, и прославши тѣкъ солище посредѣ бѣзвѣликѣи, по кончи́нѣ
тѣбися земниимъ подтверждѣнїе бѣжестьвенное, вѣдѣти и держава. (Дважды.)

Слѣва, и наинѣ, бѣгобѣнчена глѣсъ дъ:

О Господи слово прѣмши во оутробѣ твоенъ, и рождаши всплощенна бѣ
емманьла, бѣже, моли ѿ душахъ нашихъ.

Степенила, а и антифона дѣла гласа.

О иности моѧ * мнози борютъ мѧ спрѣсти, * но сѧмъ мѧ засѣдни, *
и спаси спасе моя.

Ненавидящи иѡна, * пофамитеся ѿ гдѣ, * тѣкъ трака бо Огнѣмъ *
бѣдите нѣсѹше.

Слѣва, и наинѣ: Стымъ дхомъ * всака душа живитса, * и чистотою
возвышаетса, * свѣтлѣетса тѣснѣиомъ єдинствомъ ищено тѣни.

Прокименъ: Аибенъ бѣзъ во стыихъ сюнъхъ, * бѣзъ илевъ.

Стихъ: Въ црквиахъ бѣгословите бѣа, гдѣ ѿ источиникъ илевыихъ.

Всакое дыханіе:

Бѣліе матадеа, землю ѿв.

(Зѣлѣнъ) Во времѧ Оно, виnde иисъ во страны туркія и сїдѡнскія. И се
женѧ хананеиска ѿ предѣлъ тѣхъ нѣшедши, возопи къ немъ, глаголющи:
помилѹмъ мѧ гдѣ, си не дѣдовъ: дашъ молѣ бѣснѣетса. Онъ же не ѿвѣща
енъ словесе. и пришѣлъ именыци егѡ, молѧхъ егѡ глаголюще: ѿпѣти и,
тѣкъ вспиетъ въ сїдѣзъ наисъ. Онъ же ѿвѣща въ, рече: иѣсъ погланъ, токмо
ко Овцамъ погнѣшымъ домъ илева. Онъ же пришедши поклониша ємъ,
глаголющи: гдѣ, помози мн. Онъ же ѿвѣща въ, рече: иѣсъ добрѣ ѿлти
хлѣба чадомъ, и повреши пашомъ. Онъ же рече: енъ гдѣ: ибо и паси гадатъ ѿ
ирадици падающиихъ ѿ трапезы господенъ сюнъхъ. Тогда ѿвѣща въ иисъ, рече
енъ: си жено, вѣлил вѣра твоа! бѣди тебѣ, тѣкоже хощеши. и ищѣлѣ дашъ
енъ ѿ тогѡ часѣ.

По й-мк **ψαλμὸν στοχήρα**, гла́съ 5:

Ωдеснѹю сїса предстѧ дѣл, һ̄ спрѣтотерпнца һ̄ мчнца, **и́мкъ**, ѿдѣланы добродѣтельми, непобѣжденна, һ̄ преѹкращена єлѣемъ чистоты, һ̄ кроbію спраданія, һ̄ волюющи къ немѹ радостнѡ, свѣщѹ держави: въ воню муратвоегѡ текохъ, хѣтѣ вѣже, тѣкѡ оѹзвиХъ твоеню любовию Ѹзъ, не ѿлѹчи мене, женишѣ нѣныи. тоа мѣтвами низпослѣ наимъ, внесильне сїсе, мѣтви твоа.

Канѡнъ, гла́съ 6.

Пѣснь 6.

Імосъ: Поймъ гдѣви, * провѣдшемѹ людни своѧ сквозь чermноe море, * тѣкѡ єднꙗ славиши прослависѧ.

Влече́тъ къ пѣснопѣнію премирныихъ вѣннствъ, һ̄ земныихъ ліки, всехвѣльнаѧ отроковица, чудесы.

Добро́ты возжелавъ вѣка вѣхъ, крепнѣшишаго твоегѡ сѣрдца всехвѣльнаѧ, нѣныихъ чertоговъ сподоби та.

На кѣзни һ̄ ешлѣзни, һ̄ на рѣны многошерѣзныѧ, не оѹстрашенѧ, мчнци, вмѣстнисѧ єсѧ: поспѣшалиющѹю бо и маши благодать сїсовѹ, возможиющѹю та.

Богоодиценъ: Пречиста вѣже, волошено приносѹщное һ̄ преѹкѣстvennoe слово паче єстества рождшѹю, поемъ та.

Пѣснь 7.

Імосъ: Ты єсѧ оѹтвѣржденіе притекающиихъ къ тебе, гдѣ, * ты єсѧ свѣтъ ѿмраченныхъ, * һ̄ поетъ та дѣхъ мои.

Извѣльнаѧ єсѧ на сѹднїи мѣжественнѹ дѣши ногиши, һ̄ врага тѣко же немѣжествена побѣдна єсѧ всехвѣльнаѧ.

Порокъ въ доброѣ твоей, ниже врага дѣши бысть: һ̄ та хѣтѹс не вѣстѹ въ неплѣнныѧ чertоги прїатъ.

Исцѣли всехвѣльнаѧ дѣши моѧ спрѣзы, мчнци хѣтѹва, **и́мкъ**, һ̄ оѹтиши твоимъ мѣтвами жиžни моѧ бѹрю.

Богоодиценъ: Тъ ви॒ сглажомъ прибѣжище, и сгѣнъ нашъ хрѣтии, и тъ славословиимъ немолчиша безнебѣстнаа.

Седаленъ, гласъ и.

Подобенъ: Премѣдроисти:

Кровеи твоихъ сградми мѣнице хрѣба, потопъ нечестивымъ присиша дѣнистевеши, всехвѣла: тѣчами же благодати словесныя нѣвы напакюши всегда, въ нѣже возрашиеша класъ вѣры, тѣмъ преславиша и по смѣрти гробища єсѧ Облакъ, источакюши жизни свидѣтельство, сгрѣтотерпнца всехвѣла, **и мѣкъ**, молиша хрѣнъ бѣзъ согрѣшениїи оставленіе даровати, чтѣшымъ любовио сѣдю память твою.

Слава, и наинѣ, богоодиценъ гласъ и:

Иакъ дѣнъ и єдинъ въ женахъ, тъ веземениша рождшю бѣа плотю, ви оублажаемъ роди чловѣчести: ѕгнь бо вселися въ тъ ежествѣ, и іакъ мѣница доинши зиждителъ и гда. тѣмъ аггльскїи соборъ, и чловѣческии родъ, достойниша славиимъ престоре ржѣтвѣ твоѣ, и согласиша вспомиши ти: моли хрѣта бѣа, прегрѣшениїи оставленіе даровати, достойниша поющыимъ славу твою.

Крестобогоодиценъ: Ігнца и пастыра и извѣзвитела, ігнцица зряши на хрѣнѣ, восклицаша плачущи, и горькѡ рыдаюши вспомиши: міръ оубрѣтса, прїемляй тобою извѣзвленіе: оутроба же моя горѣтъ, зряши твоѣ расплѣти, єже терпнши за млрдіе мѣти, долготерпѣливе гдѣ, мѣти бѣздно, и источинче неисчерпаемыи, оумлрдися, и дарду прегрѣшениїи оставленіе, вѣрою поющыимъ ежественныя сгѣти твоѣ.

Песнь д.

Імосъ: Оублышахъ, гдѣ, * смотрѣніе твоегѡ тѣннство, * раздѣхъ дѣла твоѧ * и прославиихъ твоѣ ежѣтвѣ.

Нескверное зерцало ежественныхъ раздѣхнїи твѣ самулю оубрѣнши, іакъ свѣтлѣнникъ златолѣпотнѣшши сградициа посредѣ, мѣнице, возїала єсѧ.

Мирчномъ не принесла єсѧ дѣмѡнъ жерты, непогѣдимаа мѣченци, **и мѣкъ:** жизненоносну бо возлюбиа єсѧ за благочестіе смѣрть прїѣти.

Їакѡ неболѣзвнено иослѧши со сг҃тгтонѹици тѣло непорочнаѧ, рѣамни нечѣственна пребыла єсн, бжѣственныѧ любви раченїемъ.

Бѣородицѧ: **О**чищениє наꙗ дарѹ небѣдѣнїй іакѡ бе згрѣшена, һ оѹмири міръ твои, бжє, мѣтвамъ рождшїа тѧ.

Пѣснь ۶.

Ірмосъ: **О**утренююще вопиємъ ти, гдї, * спаси ны: * ты бо єсн бѣз наꙗшъ, * разве твѣ нѣогѡ не вѣмы.

Диже һ міра противоположное оѹбѣдѣвши ратолюбнаго дѣмона любити не вижотѣла єсн.

Инѣвъ твою ѿслабиши бжѣственниѹю мѣнци, һмкъ любовь, смѣхъ таинія, козырьми велѹкаўый.

Подаждь ми просвѣщенїе һ міръ всехвальнаѧ, рѣшашши мѣтвами твоими многоматежное смѣщенїе.

Бѣородицѧ: **Д**ѣз по рѣзвѣ поемъ тѧ, бжє, ты бо бѣла слово плоти міръ породила єсн.

Пѣснь ۷.

Ірмосъ: **Р**изъ мнѣ подаждь свѣтла, * ѿдѣлїся свѣтомъ, іакѡ ризою, * многомѣлостнвѣ христѣ бжє наꙗшъ.

Мѣственное въ женистѣй плоти душа мѣрованїе иослѧши славнаѧ, ѿвѣрехъ ѿшихъ въ водахъ нерадила єсн.

Побѣдила єсн мѣнтиелей гордыню, невреждена пребыла єсн мѣнци непобѣдимаѧ, һ вѣнѣцъ побѣды прїала єсн.

Їакѡ добръ, һ іакѡ красиѹ, іакѡ честиѹ, һ іакѡ дѣствла здрѣми ѿлѹшѹ, твѣ же нихъ гдѣ сеbe приводитъ преславнаѧ.

Бѣородицѧ: **В**дина словомъ плоти слово порождшаѧ, һзбѣви молимса, сѣтѣй вражинихъ души наꙗшъ.

Кондакъ воѹстѣбѣ. **А**ще ли иѣсть оѹстѣба, глаголи сеи кондакъ, глаголи є:

Подобенъ: **В**ишихъ ища:

Храмъ твои веѧтины, іакѡ цѣлье душевниѹю ѿрѣтише ви вѣрїи, велегласиѡ вопиємъ ти дѣо мѣнци, һмкъ, велнікоменитиѧ: христѧ бѣла моли непрестанно ѿвѣрехъ наꙗзъ.

Ікона: Оұнебесстиншыл жұтқы мұчениемз, әмкіз, сошедшеса почтимз достбійнш: ішкі да тоғ мәтвамн, душетліккіның пәрдеси һазағыншеса, гүбінгелества, тұғса һадеңжа, житіе во смиреніе препроводимз, сподобльшеса со көбімн ітбімн, ш вікта егіз білгогодибшиңи, ходити во сибирь, һ пікті са сімн: өдінбілз ғсін, сісе, твоі мәтін көбімз чоловекімз, вірою ҳвалашынмз ю. тәмже зовемз ғй: молы непрестаннш әсбенш насы.

Песнь 3.

Імбас: Қ іздеш дошедше Әтроцы, * въ вавилонѣ һиогда * вірою тѣческою пламенъ пещиный поправла, поюще: * Әтцѣвъ еже, білгословенъ ғсін.

Паче оұмà ғавншаса бжїтвенныхъ мчнкшвъ білгомѣжества: Знаждитель во сибирь, тварь покараетъ во сграданіи зовѣщымз: Әтцѣвъ нашихъ еже, білгословенъ ғсін.

Хълаща загради пресловѣща фроказница оғстіл мұчнителеи, һ гордынью пребеззаконныхъ джомз ітбімз ежественнш во спасваниш: Әтцѣвъ нашихъ еже, білгословенъ ғсін.

Тронца Әтраскъ прѣбыхъ, разжегшыл пещь дреѣле попали: наинѣ же егомѣдрая тұңғы поющи ылғын оғлови, Әтцѣвъ ега поющыл: еже, білгословенъ ғсін.

Егороднченъ: Наше сісение іакоже ворхотѣлз ғсін, сісе, өйтгронти, во үтгробѣ дѣбы вселілса ғсін, юже мірѣ предстательници ғоказалз ғсін: Әтцѣвъ нашихъ еже, білгословенъ ғсін.

Песнь 4.

Імбас: Цръ нѣнаго, * ғооже поюту вѣнъ әгъльстїн, * ҳвалитѣ һ превозносите во всѣмъ вѣки.

Блжениѣшил въ женахъ, вѣшилагъ возмѣзднѹ һмѣши білгодатъ, польше ҳвалашы ҳұтқа во вѣки всѣмъ.

Оұқираблена помысломъ небесстника, небесественнымъ рачениемъ, тѣло предалла ғсін на смерть, һ жибеши во вѣки всѣмъ.

Тайнш женихъ ко пречтѣи небесстѣи въ пещь пришелъ джоюно Әчинмъ білговоленiemъ спаслъ ғсіть, поющи ҳұтқа во вѣки.

Білоруська: Помоць та же ў тэбе трэбуюшыя не прэзідэнт, поюшыя і прэвазносляшыя та да вёкі.

Песнь А.

Імася: Та неискрбачнію міт'я егда вышнага, * та паче оўмла рождшю слоўом з вонстнічнію егда, * вышшю пречтых сіль, * немалчными славословленіем велічаем.

Теченье жывія кроўе знаменіе неутлінныя свыше дарованныя тэбѣ жызні, мчнцы вісехальнял: цібленій бо скробище непрестанное чэрплюшым з гавілася ёсі.

Каснаша тэбѣ смерть ёсцества законом згомадзяла: въ живонічнію же мэртвості нестрагастні ѿблеклася ёсі, ёюже таікі ѿдышевленное твоё тѣло положши вісцініе, жывешы неутліні, і свідкітвельствуюць твоі кровотеченья.

Таікі іблічнію лячі ѿзарлішю віл, і таікі неувесіг христоў предобраз, таікі гірліці чистолюбівнію, і таікі масліні, таікі кедр, таікі ізваранію голубіці, хвалімі та да він, **імкі**, біонменіял.

Білоруська: Невесіто неискрбачнал, ісідзе блговонія, та да таікі нестнічнію і непорочнію, і віжтвеннага ѿблака святга, пріемшю неній дожды во ѿтрабе, дёо мін, велічаем.

Святыні.

Таікі невесіта ѿікрасілася ёсі добротою, ѿбрчівшася женіху спрятані добротворными: відтры же чэртога святога ісідна, таікі ізвараніял віслілася ёсі, носліци святі дёческію, і наінѣ царственіеши из живішымі во вёкі, **імкі**, іілющи.

Білоруська: Та заслугленіе він імамы грэшній, і пречтал дёо! ты блгудвітліва наім ісітворы іма твоега мітнімі твоімі мітвамі.

На хвалітэх стихіі самогласны, глас з Г:

Страдальческое торжество вірній, біомадреніт совершаємо відліце, чудном з ісідтэх егді наішем, блгодарственное пісніопішніе воспоміж: невіднім з ео держаів пратнівныя сілы въ женісткім з ёсцествіе победы, і віжественію ісілу въ неімощи совершів добромніцы: то да мітвамі іспаітэ дышы наішл. (**двойды.**)

Истинны чáш8 ѿ своíх кровéй страдáльческих, вceхвáльнал мчнца хртóва, **и́мкz**, растворíвши, һ єїò вceгда предлагáющи цркви, въ нéйже црквныхыл пнтомцы мдрости гла́сомъ созывáетъ, глаголющи: почерпнте пнво, воскрнїл свидѣтельное, неverbныхъ прогоннтельное һ страстн чистнтельное, блгочестивымъ же душамъ храннтельно, спс8 зовдщие: напоивый на́съ потокомъ сладости да, спсн душы на́ша.

Иже кробью хртовою душы запечатавше въ днъ нзбленія, кробъ ст8ю ѿ мчнческаго истинника востеклюющю на́мъ, въ весселемъ дхбнымъ пррочески почерпемъ, жиботочныхъ стртн спсовыихъ, һ приснодушныхъ славы ѿрдозовательн8. тѣмже ємъ возопнмъ: прославлѧюща во стыихъ твоиҳз, гдн, прославныхъ твоемъ стртотерпнцы мѣтвами спсн душы на́ша.

Слáва, гла́съ 5:

Страдальческимъ шествовавши птгемъ, мчнтельскаго нзбѣжала єи сопѣта, **и́мкz**, веңтнал: та́къ дѣва, оубш мдра, сувѣц8 ногающи вошлл єи во дворы гдя твоегѡ: та́къ мчнца мжествомъ, блгодать прїлла єи нсцѣлити плащескія страсти, но һ на́съ воспѣвайущихъ тл, дшевныхъ болѣзвней нзблви, тѣже къ бг8 мольбами твоими.

И нынѣ, егоро́днченъ гла́съ 5:

Бга нз тебѣ волотившагоса раздмѣхомъ вѣде дѣо: тогд моли ѿ спснин душъ на́шихъ.

Кртобгоро́днченъ: Веңтнал, та́къ вндѣ тебѣ на кртѣ повѣшенна, плачущи волѣаше мѣрики: сїе мой һ бжѣ мой, сладчайшее моё чадо, ка́къ терпнши стртъ поносн8;

Аще и матерь Слава на стихбнѣ, гла́съ 6:

Дѣтва твоегѡ красоты вострогѣ црь славы хртосъ, та́къ непорочн8 тл неverbств8 сеебѣ ѿбрѣхн, сокупленіемъ неплѣнныимъ: һбо волею сбоеню подавъ добротѣ твоенъ сіл8, на врагн же һ страсти неповѣднм8 показл, претерпѣвш8 рѣны гѡрыкія, һ мѣки сирифпыл, сгубивъ вѣнцемъ оублазе тл, һ постѣви ѿдесн8 сеебѣ та́къ црнц8 испещрен8. тогд моли мчнце чтннал һ многострадальнал, **и́мкz**, пѣвцемъ твоимъ спсніе һ жизнь подати, һ вѣлию мѣть.

И нынѣ, егоро́днченъ, ылн кртобгоро́днченъ.

На літній

Блаженна, п'єсни Г-ла, Є-ла:

Ізвілася єси на сідніши міжественні душі носіши, і врага тікоже
ніеміжественні побуділа єси всехвальна. (**Дважды.**)

Пороки вуз доброті твої, нижче враска душі буєть: і та христос
небесний вуз неплінниш чефоти прібліз.

Ісціблі всехвальна душі моємі сігріїши, мінци христова, **Имко**, і огніши
твоїми мітвами жізвни моємі бірю.

Міжественніе вуз женістії плоті душі мідробаніе носіши славна, ѿ
свірехи сідніхи вуз водяхи нераділа єси.

Побуділа єси мічнітелені гордінію, небрежденіа пребыла єси мінци
непобудіма, і вініціа побуди прібліла єси.

Іако добрі, і таако краси, таако честі, і таако дібровиа Зарімі
сіллющію, таєже женіхи гді сеєві прібодніца преславна.

Богооднічені: Сідня словоміз плотію илово порождшиа, ізбіви молимся,
світі твої вражіни душі наша.

Тропарь во огніві.

Іще ли неєсть огніві, глаголи сеи тропарь, гласъ д:

Агніца твоѧ інсе, **Имко**, зове́тъ велінми гласомъ: таєже женіші моя
люблю, і таєже ізідніи сіградальчестію і сіраспніюса, і спогре́байса ірчи́нію
твоємі, і сіраджіді таєже ради, таако да цітвію вуз таєві, і огніраю за та, да
і жи́ві сі твоєю: но таако жерту́ю непорочнію пріїмі мі сі любовію
пожершіюса таєві, тоа мітвами, таако мітви, сіси душі наша.

Кондакъ во огніві.

Іще ли неєсть огніві, глаголи сеи кондакъ, гласъ є:

Храмъ твої всечтній, таако цільєді душевнію ѿбрітше віні вірній,
велеглісів вопіємъ та дбо мінци, **Имко**, великоменіта: христя бга молі
непрестанів ѿ вірхів наїсъ.

Прокіменъ, гла́съ А: А́нгелъ бѣ во сѹ́хъ сбо́ихъ, * бѣ ѹ́лебъ.

Стіхъ: Въ црквахъ бѣгослови́те бѣга, гдѣ ѿ нептвчннкъ ѹ́лебыихъ.

Апли къ коріндлонимъ, зачало рп.

(рп) Братіе, поспѣши́те вѣщіе молимъ, ** не вогщѣ блгодатъ бжїю прїа́ти вамъ. Глаголетъ бо: во вре́мѧ прїа́ти посла́хъ тебѣ, и въ дѣнь спасе́нїя помого́хъ ти. се нынѣ вре́мѧ блгопрїа́ти, се нынѣ дѣнь спасе́нїя: **И**н ѣдно ии въ чёмже даю́ще претыка́нїе, да сложенїе бе зпорочно вѣде́тъ. Но во вре́мѧ предста́вліюще сеbe та́ко же бжїя слѹгы, въ терпѣнїи мнозѣ, въ скорбехъ, въ едва́хъ, въ тѣснотахъ, **В**ъ рана́хъ, въ темни́цахъ, въ несторо́нїи, въ траде́хъ, во вѣнїи, въ пошено́нїи, **В**о ѿчищено́нїи, въ ра́зумѣ, въ долготерпѣнїи, въ благости, въ дѣтѣ сѹѣ, въ любви иелнцемѣрии, **В**ъ словеси нептины, въ си́льѣ бжїенїи: Орѹжїи пра́вды, десны́ми и шѹмами. Словою, и бе зчести́емъ: гаждено́нїемъ, и благохваленїемъ: та́ко лестцы, и нептины: **Т**ако незна́еми, и позна́ваеми: та́ко оѹмираю́ще, и се жи́ви єсмы: та́ко на́казѹеми, а не оѹмериши́ваеми: **Т**ако скорбѧше, пріенѡ же ра́зюшеся: та́ко ииши, а многихъ боятъ́ше: та́ко ии́чтоже и мѹшє, а всѣ содержѧше.

Аллилѹиа, гла́съ А: Терпѧ по терпѣхъ гдѣ, и ви́дѣтъ ми, и оѹлыши мѣтвъ мою.

Или́ мѣрка, зачало йа.

(зѣ йа) Во вре́мѧ ѿно, по ѹ́нѣтѣ иадахъ наро́ди мнози, и оѹгнѣтакъ єгò. И же́нà иѣкал сѹши въ точено́нїи кро́ве лѣтъ дванадесятъ: И многѡ пострадавши ѿ мнѡгъ враже́въ, и издѣ́вши сио́л всѣ, и ии ѣдни́выя пользы ѿбрѣ́тши, но паче въ го́ршее прише́дши: Слы́шавши ѿ ѹ́нѣтѣ, прише́дши въ наро́дѣ созади, прикоси́лся ри́зѣ єгѡ. Глаголаше бо: та́ко ѿшь прикоси́лся ри́замъ єгѡ, спасе́на вѣдь. И ѿбіе извѣ́ски иадки нептвчннкъ кро́ве єдъ: и разумѣ тѣломъ, та́ко ии́цѣлѣ ѿ рани. И ѿбіе ѹ́нѣсъ разумѣ въ сеbe си́лью извѣ́ши иаду ѿ негѡ, и ѿбрѣ́тши въ наро́дѣ, глаголаше: кто́ прикоси́лся ри́замъ моимъ; И глаголахъ ємѹ оѹчицы єгѡ: видиши наро́дъ оѹгнѣтакъ тѧ, и глаголеши: кто́ ся прикоси́л мнѣ; И ѿблѣдаша ви́дѣти сопроводи́ти ии. Женá же оѹбо́лѣши и

τρεπέψθη, εἴδαψη ἔτει βύστος ἔν, πρῆδε ἡ πριπάδε καὶ οὐδὲ, ἡ ρεγέ ἔλλο
εἰς τὸ οὐτινό. Οὐτος μὲν δημήτης, εἴρητο τοιότα πλαστός τοι. Ηδη δὲ μήριον, ἡ εὔδη
ψέλλα ὥραντο τοιότα.

Πρινάστενζ: Ράδοντες από την οὐρανή ωρά, πράγματα ποδοβάτων ποχβαλά.